

1

O JEDNÉ SEDMIKRÁSCE

Byla jednou jedna louka plná bílých sedmikrásek, kytiček něžných jako letní dech. Jednoho dne se ale tou loukou prohnal silný vítr, popadl nejmladší sedmikrásku za sukénku a fííí s ní do světa. Letěla, chuderka, skoro jako motýl.

„Pomozte mi,“ prosila všechny na stráni u potoka, kde jak široká, tak dlouhá přistála. Ještě že se té nebožačky ujal dobrosrdečný světák žlutý blatouch, který tam rostl. Vzal slečinku za ručku a vydaly se hledat její rodnou louku.

„Cilink, cililink, kdepak na louce, tady jste v lese!“ vyzváněly modré zvonky do všech stran. Bílá sedmikráska a žlutý blatouch si tedy odpočinuly ve stínu vysokých smrků, ochutnaly sladké jahody a hurá dál, směrem k sedmikrásčinu paloučku.

Ale, ale, copak to? Krásná kameny vydlážděná cestička a u ní stály na stráži tulipány s ohnivě červenými hlavičkami. „Copak to tady hlídáte?“ ptal se blatouch a sedmíkráska se mu tetelila za zády. „Že by zámek s princeznou?“ „Kdepak zámek, zahrada to je. Jen račte vstoupit.“

A tak naši dva cestovatelé spatřili poprvé v životě na vlastní oči zahradu rozkvetlou v celé své kráse fialovými fialkami, zlatými pampeliškami, střapatými astříčkami i laskavými maceškami. A protože jim bylo mezi tím vším kvítím dobře a veselo, rozhodli se, že na té krásné zahradě už zůstanou.